

Szerkesztőségi iroda:

Főlr. Szt. Ferenciek háza, eme let, balra. — Szerkesztővel érte- kenni lehet mindennap 11 és 12 óra között. — A lap szellemi részére vonatkozó minden közle- mény **Margitai József** szer- kesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischel Fülöp könyvkereskedése. Ide küldendők az előfizetési díjak nyitlitterek és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számítottak

MURAKÖZ

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt
Fél évre 2 frt
Negyed évre 1 frt
Egyes szám 10 kr.

Hirdetések még előfizetetlenül:
Budapesten: Goldberger A. V. és
Eckstein B. hird. irod. Bécsben:
Schalek H. Dukas M., Oppelik A.,
Daube G. L. és társánál és Herndl
Brünnen: Stern M.

Nyitlitter peltisora 10 kr.

MAGYAR ÉS HORVÁT NYELVEN MEGJERLEŰ TÁRSADALMI, ISMERETTERJESZTŐ ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

A „Muraközi társadalmi és közérlelmi székfoglaló”, a „Csáktornyai lakarkepdöntés”, a „Muraközi lakarkepdöntés”, a „Muraközi-hegyvidéki közérlelmi és önképző-iskola” hivatalos közlönye.

A Zalai Vasut.

A Csáktornya-ukki vasut múltanrendőri bejárata e hó 15-én ejtetett meg. Reggel 8 órakor gyűltek egybe a csáktornyai új vasuti állomáson a hivatalos egyéniségek s miután az indóházat megszemléltek, 9 óra- kor megindult a vonat a kormány, a megye és avallalat képviselőivel Egerszeg-Ukk felé. A vonat az átjáróknál és őrházaknál meg állott, hogy a bizottság mindent szemügy alá vehessen.

A múltanrendőri bejárát az utolsó hivatalos aktus követi: a miniszter engedélye s az új vasut már holnap át lesz adva a közhasználatnak.

A vasut megnyitásával sokaknak évti- zedek óta táplált reménye valósult meg és az új vasut sok reménynek lett kuforrása.

Me gyénk testén élénken lüktető érként vonul elé a Zalai Vasut, hogy üde lük- tetésével új, pezsgő életnek legyen megte- teremítője eddig közlekedésileg majdnem megközelíthetlen nagy vidék lakói között s terjesztője legyen a haladás áldásainak.

A göcseinek nevezett vadregényes vidék a mai napon üli újjászületése napját. Össze lesz kötve a megyénkben áthúzódó többi vasuti vonallal és ezek általi a nagy világgal. A földmivelés, kereskedés, ipar és cultura céljainak hozzáférhetővé lesz téve s a vonal mentén stagnáló községek vi- rágozókká, nagyokká, gazdagokká lehetnek. Csak értsék meg azok a kor intő szavát és a vasutat saját hasznukra tudják fordítani!

Városunk egyik végpontja tett e va- sutnak és általa göczpontja egy hálózatnak, melylyel a magyar és horvát fővárossal, a magyar és a közös tengerparttal egyenes összeköttetésben állunk. Szép, új indóhá- zunk az első emlékköve reményeinknek. Adja az Ég, hogy állandó mutatója legyen városunk felvirágozásának!

Ily reményekkel üdvözöljük az új vasutat megnyitása napján! Üdvözöljük mindazokat, a ki létesítéséhez hozzájárultak! Adja az Ég, hogy megyénk igazi új szülőtte évtizedek mutatásait valóban pótolván, alapja legyen szülő megyéje nagy vidékén egy szebb, egy jobb kornak!

Az új vasut megnyitása napján a csák- tornyai állomásnál a következő menetrend érvényes:

Indul

a) Kanizsa felé:

Reggel 5. (bpesti idő) gyorsv.
Déután 11.55 " póstav.
Éjfel 10.26 " " "

b) Pragerhof felé:

Reggel 6.26 (prágai idő) póstav.
Déután 4.13 " " "
Éjfel 1.11 " gyorsv.

c) Zagráb felé:

Reggel 7.10 (bpesti idő) vegyesv.
Dében 4.36 " " "
Este 10.31 (Varazsdig) vegyesv.

d) Egerszeg felé:

Reggel 5.33 (bpesti idő) vegyesv.
Déután 4.55 " " "

II. Érkezik:

a) Kanizsa felől:

Reggel 6.36 (bpesti idő) póstav.
Déután 4.17 " " "
Éjfel 1.29 " " gyorsv.

b) Pragerhof felől:

Reggel 4.39 (prágai idő) gyorsv.
Dében 11.27 (prágai idő) postv.
Éjfel 9.59 " " "

c) Zagráb felől:

Reggel 4.47 (bpesti idő) vegyesv.
Dében 11.27 " " "
Este 9.31 " " "

d) Egerszeg felől:

Dében 11. (bpesti idő) vegyesv.
Este 10.5 " " "

A Zalai Vasut menetárjegyzékéből kö- zöljük a következőket: Csáktornyáról

Kristóffalva II. oszt.	15 kr.	III. oszt.	10 kr.
M. Szerdahely	22 kr.	"	15 kr.
A.-Lendva	50 kr.	"	30 kr.
Rédics	1 ft	"	60 kr.
Z. Egerszeg	2 ft 50 kr.	"	1 ft 50 kr.
Szt. Iván	2 ft 50 kr.	"	1 ft 50 kr.
Ukk	4 ft.	"	2 ft 40 kr.

A színészet a nálunk.

Balog Árpád színtársulata, melynek Csák- tornyára való jöveteléről mult számunkban hírt adunk, játékaival a lefolyt hét estét betöltötte. Színe keülték a hét folyamán a következő da- rakok: szombaton a „Királyfogás” operette, va- sárnap „A kondorosi szép csapárné” népszim- n, hétfőn „Lili” operette, kedden „Vadás után” vig- játékszerdán „Az aréadás zsidó” népszimnű cu- törtökön „A suhanec” operette. Pénteken előadás nem volt. A játékok mindenkor összhangzó, élénk, s jól esik nélküözünk a páthost, melylyel játéka- tok vidéki színész nagyon is élvezhetlenné szolta tenni. A társulat igen hasznavehető tagokból áll, a kiknek minden törekvése a játék tökélyessé- gére s az est sikerének előmozdítására irányul. Szerepeiket jól tanulják be, a sugót csak elvtve hallhatni, a mi a vidéki színtársulatoknál ritka- ság számba megy.

Előadásuk folyékony, alakításai természet- sek s a mi fő, szerepeiket teljes passzíval jár- szak el, úgy hogy igyekezet tekintetében a társu- latnak legerősebb tagja sem hogy e tekintetben kívánni valót hátra.

A játékosok közül Balog Árpádné, Monori Sándor s Agotay Ferencz domináns egyénisége emelkedik ki legfőbbkép s a zajos tapsokból az oroszlanrész az ő alakításait illeti. Balogné s Monori jól ismert alakjai színpadunknak. Alaki- tásaikban már többször gyönyörködünk s mond- hatjuk, hogy multkori titlétök óta művésziessé- gükben azok csak nyertek. Balogné hangja sokat fejlődött, mióta utolszor mint Hercegné Eugénia- t hallottuk; ereje sokkal intenzívebb s énekében is

több a szín és melegség. Régi előnye, az izléses korrekt előadás most is egész teljességében nyil- vávul. Pajkos éleltségével a legtöbb tapst mint Józsi suhanec aratta, mely hálás szerepével a közönséget valóban magával ragadta; iskolázott hangját a Liliben mutathatta be; aranyos kedé- lyével s szép nőtájjal (Csui! Csui!... Be zajos...) mint a kondorosi család helyes csapárónéja villanyozta fel az egész házat, melyeknek majdnem mindegyikét meg is kelle ismetlennie.

Monori s Agotai játéka nagy rokonszenvel talalkozik minden fölépés-tikkor. Iátéjuk kifogás- talan, fölépésük bizos, határozott s annyira élet- hű, hogy becsületére válnék bármely elsőrendű- nek nevezett vidéki színésznek is. A ki Monorit mint Adám bécit látta a Csapárónében, a mely- lyel különösen remekelt, vagy mint a viomteot a Liliben, vagy mint Blum David arédlást, az töle az éismerést megtagadni nem fogja. Hasonlót mondhatunk Agotairól is, a ki már comikus fölé- pésével is hangos kacajra fakaztja a közönséget s aki igaz humorjával nagymértékben járul az esték sikeréhez. Marx diplomátája, Kopasz Mar- czija, Smüleje s Bizotjárti jogosan megkövetel- heti a koszorut, melyet a hálás közönség neki szívesen nyújt is.

A hős szerepat Bethleni László szakta adni, a ki kellenes érces baritonjával sok élismerést aratott, legfőbbbet Liliben, s hol mint egytűny trombitás kiválóan tetszett. A társulat naivja Ke- leti Elekka, dévajkodásaival a Csapárónében s a Verbőzei Emánial kellemes hangukon élelnek duettjeivel a Királyfogásban, utóbbi mint Boris asszony az Aréadásban, mutatta be magát elő- nyösen. — Molnár Vilma, kit az első között kellett volna felemlitenünk, a Csapárónében, meg mint Száli az Aréadásban komoly játékosnak bi- zonyult be, noha a Suhanecban az ellenkezőről is meggyőzött, mert ebbeli vig szerepét is sikeresen oldotta meg. — Palóczinak suhanecbeli füszerke- reskedője, Körőnek elegáns Batellerieje a Suhanec- ban, Havasi Szidóniának Meunierje stb. jók voltak. A társulka miatt elő nem sorolható többi tagja a társulatnak is mind ambicióval játszott s egyenletes művészi nívcaon tartották az előadá- sokat.

Meg kell még emlékeznünk Simándy karmes- ternek faradhatatlan játékaról is, a ki mellett, hogy az énekeket zongorán kíséri, művészi játé- kával a felvonások közötti szüneteket is kitölti, csak az a kár, hogy a zongorának rozant volta miatt a nyújtott élvezet teljes nem lehet.

Mig a színtársulat mindent elkövet, hogy a legényesebb igényeket is kielégíthesse, sajná- lattal kell konstatalnunk, hogy a közönség párto- lása a színészek ebbeli törekvésével arányban nem áll. A ház többnyire néptelen, úgy, hogy a lelem-ényes igazgató már zónaelőadás- hoz is folyamo- dott. Hiszezik azo, hon, hogy tartózkodásból a város polgársága nem-sokára teljen kiép s támo- gatásait a társulattól, mely ezt bármely előzőnél sokkal nagyobb mértékben megérdemli, a jövő- ben meg nem vonja s megjelenésével annak existenciáját biztosítani fogja, minek jelét legin- kább azzal adhatja, ha a legnap megkezdett bér- leti előadásokat minél tömegesebben látogatja majd ezentul.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Baross Gábor** kereskedelmi minster úr Ö ex-llentája ma reggel indul Ukkról a Zalai Vasut első vonatával Egerszegre a főispán ur és több orsz képviselő kíséreté- ben. A miniszter ur Z. Egerszegen tölt pár

(Ballada)

Igazság! a te templomodban
Sem szentek ám mindannyian a papok;
Kihalt az égi lámpa ottan,
Vannak sokan, — kik igazán vakok.

S vannak, kiket nem a te képed
Vonz, — nem istent inódnai állnak ott;
Ilanem a Péterfőúr végett,
S kontódra esznek és isznak nagyot.

Behunyt szemekkel persze ezt te
Szegény istennő meg nem látod ám,
S minek panaszkodjod, ki veszte
Ártatlanul, ez nem segít jogán.

Hiába is tekint az égbe,
El nem veszed a keserű pohárt;
Neked hatalmad nincs szegényke,
Minden jogod a papjaidra szállt.

De még is én horzád beszélek,
Nem ám azért, hogy tán rajtam segélj;
Nekem kell vigasztalni téged
Inkább, azon fordul meg e beszély.

Történt a Dráva vízen innen,
Vagy túl, az mindegy, bárhogy gondold;
Hisz megesk az csaknem minden
Nap itt, vagy ott, nem ritka ily dolog.

Ment egy szegény ember keresni
Meztámadott igaz becsületét;
Szegényen esik am ilyesmi:
Az mind bűnbaknak születék.

Bizott ügyébe, tisztá volt ez,
Hiába is tagadná alperes;
De ez mégis csak hámoz himez
S keze a zsebjeben kotor, keres.

És a bíró átlát a szilán,
Mert ő okos, kiken, modern gyerek;
Panaszát kérdi: „Hát mit kíván?”
S gondolja: „Majd elbáuok én veled.”

„Ilyen hitvány panasszal zaklat,
Mert rálogak, hogy ön lopott,
Ily bűnt nem gyónt meg kend a papnak?
Mert lássa ez nagyon kopott dolog.”

„A becsület; hát azt hiszi kend,
Hogy az majd boldogítja tán;
M'it ér a hit, az eszme s mi szent:
Ha a kenyér hiányzik asztalán.”

„Ez régi elv, ma már megunta
Mindenki, csak hiszik az ostobák;
Jobb ennél egy jó puha sunka,
Vagy egy kényelmes téli új kabát.”

„Latom ruhája ugys csupa foltos,
Éz az ur majd ad önnek pár garast;
Gondolja meg, legyen csak okos,
Tegye le e haszontalan panaszt.”

„Itt öt forint, vegye kezébe,
A semmiért ez is elég nagy ár.
Ne loppa időm, — legyen vége
Ez ügynek! — No, ne legyen oly szamar.”

„Ha rá pofon ütötte volna
Ez ur, még akkor is elég
Éz öt forint, jól meggondolva
Önök több ily szerencsétlenek.”

„És emberünk, a kit így kínzott
A böles beszéd, mit is felelhetett;
Elvette hát az öt forintot
S keserve szólt ilyen ítéletet:

„En elveszem e pénzt azért csak,
Hogy megfizessek én is egy pofont,
Mit e tanácséri szántam annak
Ki adta azt, — és busan kiosont.”

Más György.

órát s innen 3 órakor indul C-áktornyára,
ahová este 6 óra tájban érkezik. Ez alkalommal a vasút mellett levő állami tüképzele ki lesz világítva és fellobogóztatva, nemkülönben a vasúti állomás új indóháza, a hová a díszletek Budapestről érkeztek. Ő Exellentiaja ma éjjel utazik vissza a fávárosba.

— **Haldiosás.** A következő gyászterjesztést vették: Mély fájdalommal jelentem szeretett testvéremnek, nagyságos Szent Iónai báró Knezevich Konstantin Ferdinánd cs. és k. szolgálaton kívüli sorhajózáslőtartó, a hadi-erem tulajdonosának halálát, a ki életének 48-ik évében Turcisné — Horvátországban — a halotti szentségek felvétele után e hó 9-én jobblétre szenderült Stridon, október hó 10-én 1890. Békéi porának! Báró Knezevich Viktor cs. és k. nyugalmazott huszárkapitány.

— **Zivatar.** F. hó 16-án szokatlan éltünk át. Már nappal borult be az ég. dudolt a szél úgy, hogy időváltozást jósolgatott mindenki. S nem is csalódtunk, mert este ré már permetezni kezdett, mely utóbb valószínű nyári zivatarrá nőtte ki magát. A villámok cikáztak, az ég dörgött, az ég csatornái megnyíltak s tartalmukat oly mohón öntötték a földre, akár a kánikulában. Csúron viz lett a közönség, mely a színházból hazafelé törekedett. A csapadék 60 mm. A temperatura pétek reggel 3 fokra hullt le. A szomszéd horvátországi hegyeket hó borítja

— **Az aradi kassza** megvételének költségeihez járultak: Szirtey György 2 ft-tal; Fruzszt Alajos, Kólarics Mihály, Dugovich Pál, Ziegler Kálmán, Szilágyi Gyula, Tóth István, Hirschmann Sándor, Pethő Jenő, Wollák Rezső, Czékulits Kálmán, a polg. iskola tantsüllete Egy névtelen 1—1 ft-tal; Szocsics József, Simon Lajos, Zdelár József, Kercsics Péter, Bölcs Sándor, Graner testvérek, Strausz Sándor, Mayer Salamon, Sárassy László, Todor József, Bárdi György dr., Schulegg János, Szeivert Antal, Margitai József, Bernyák K., Pecsornik Ignác, Rosenberg Lajos, Wolf Béla dr., Szocsics Balázs, Gréz László, Krámpács József, Hartmann Adolf, Kósz Ferencz v. őrmester, Golstein Béla 50—50 krral; Nagy Mátyás, Megla István, Pecsornik Ferencz 40—40 krral; Balázs őrmester, Szakonyi Zsigmond Pollák Gyula, Molnár József, Grézlő Jenő, Béer Ferencz, Belányi Tivadar, Ujvári Mihály, Jaskó Károly, Horváth Honorius 30—30 krral; Horváth Lajos, Neumann József 20—20 krral. Összesen 80 ft.

— **A tokaji tüzárosultak** javára a következő urak adakoztak: Ziegler Kálmán 5 ft; Hirschmann Sándor 3 ft; Ily Neumann Miksa 2 ft; dr. Bárdi György, Zakál Henrik, Graner testvérek, Csakathurner Hermann, Benedikt E. és fia, Dr. Krašovec Ignác, Pecsornik, Bernyák Károly, Göncz Lajosné, olvashatlan aláírás, Mayer testvérek, Szakonyi Zsigmond 1 ft; Szeiber János, Löbl Mór, Wettendorfer Dávid, olvashatlan aláírás, Todor József, Rosenberg Rezső, Csakathurner Samu, Strahia testvérek, Strausz Sándor 50 kr; összesen 26 ft 50 kr.

— **A Terézvárosi** folyó hó 13-án igen kedvező idő mellett megtartott es nagyon látogatott volt. A legnagyobb élénkség a városon kívül fekvő Vásártarhan volt észlelhető, a hol különösen a marha öröndelt nagy keletnek.

— **A helybeli** polgáriskola kebelében már évek óta főnálló Zrinyi-Önképzőkör múlt szombaton kezdte meg ez idejű működését. Ekkor volt az alakuló közlés, mely alkalommal a kör vezetője, Velkey Zoltán

tanár, lelkes szavakkal buzdította a tanuló ifjúságot a szorgalmas munkára s gondos önképzésre. A tisztakar szabad választás utján a következőleg tölletet be: jegyző Feisz Imre VI., aljegyző Cirkovits Tamás VI., titkár Schwarz Israel V., pénztáros Bencsák Jenő V., gazda Veller József V. oszt. tanuló lett. Az ifjúság minden szombaton d. u. 2 órakor tartja meg az összejöveteleket. A kör elnöke Pálya Mihály igazgató.

— **Az idejű ősz.** Hazánkban rendszerint az ősz szokott a legkellemesebb évszak lenni. Igazuk van azoknak, a kik ezt állítják, ha az ősz időjárás olyan, a minőnek lennie kellene. De, ha az ég csatornái megeregednek a nap elbujik s csipős szellőske fújja meg arcunkat, a »kellemes« epithetont bizony menten vagyunk készek tőle megvonni. Az idejű őszre a szokásos mondás eddig bevállott. Az azurkék égnek ugyszólván állandó d-rültsége melegen tartotta meg az időt eddig. A természet föl látszott ujulni itt-ott a fák virágozni kezdtek, a szőlő pompásan érlett, a fölölők skarlba kerültek. De a mult héten beköszöntött derektól a reggelek meghűvösödtek, az ősz náthának saisonja beköszöntött s az ősz kabátnak ezental kezdte lesz, igazán. A fák lombu házatukat levetik s kopaszágukkal a balandóságot juttatják eszünkbe. A csütörtökön este nagy garral beköszöntött eső ugy látszik nagy változást idézett elő az időjárásban s azon bucsuzó zivatar, s beköszöntött esőből itélve fűtőanyagról is gondoskodhatunk! mert ezzel bárhanem ajtainkon kopogtat nem sokára korán alkalmatlankodó, de rendes vendégünk — a tél is.

— **Gratialis vándorlőlegény.** Nagy népcső dülést okozott egy Schönberger Ferencz nevű alsó-ausztriai illetőségű vándorlőlegény mult vasárnap a városi Főpiaczon. A 12 óra felé a templomból kijövő közönséget bántalmazta, a miért a részeg legényt a városi rendőrség hűvösre tette. Itt azonban akkora zajt csinált; törte, zuzta a mi keze ügyébe esett, hogy a rendőrök czellájába hatoltak, hogy elhagaltassák; mert azonban ellenszegült, állítólag — elég rosszul — meg is rakták volna. Több se kellett neki; a tőle el nem kobzott késével két mély sebet ejtett a rendőrök egyikén, Jambrovics Istvánon, kit a vér menten elborított, mitől nyomban össze is rogyott. Jambrovicsot a gondos orvosi ápolás talpra állította, a vándorlegény meg a büntető bíróságnak adatott át, a melynek börtönében elég ideje lesz vadállatias tette következményei fölött elmélkedni.

— **Földmérés.** Nagy szerencsétlenség történt f. hó 11-én délután a Zalaujvár és Belicza között a Halupka felé emelkedő Lapátka nevű földhátjának oldalában. Egy Sztérnek Jánosné nevű zalaujvári asszony férjével agyagért volt el ide. Férje hazatérésre akarta birni, hogy a lerakodásban segítségére legyen neki, ő azonban ott akart maradni s maradt is, hogy tovább ásson Szerencsétlenségére pedig, mert visszatért férje holttestére akadtalt csak. Az asszony a leomló földtömeg által agyonnyomott; az orvosi boncolás belső elvérzését konstataált 13-án temették el. Siratja férje, mivel még csak a tavasszal kelt egyba.

— **A helybeli dalárda** választmánya Szeivert Antal elnöklete alatt a mult héten ülést tartott, hogy a dalárdának újból való alakulásáról tanácskozzék. Hosszabb eszmecsere után egyhangulag abban állapodtak meg, hogy mivel tenoristája ez idő szerint csak egy van az egyesültek, — egy meg az egész kar nem vezetheti, a dalárda működését egyelőre felfüggesztik mindaddig, mig ezen hiányon enyelőre segíthető lesz.

A közönség köréből.*)

A Megráltó szavait idézve: „Add meg a aszásúnak, ami a császáré“ — én is abból a szándékból jöttem be mult szerdai napon Csáktornyára, hogy a fentebbi íd-
zetnek elegendet tegyek — vulgó — adómat u csáktornyai m királyi adóhivatalnál lefi-
zessem.

Ez azonban, dacára minden jóakara-
tomnak, jó szándékomnak, majdnem lehet-
etlen, kivihetetlen volt; mivel az adóhivatal
a szó szoros értelmében megközelíthetlen
volt. Sajnátságosnak fog feltűnni ezen állítá-
som — s azok előtt akik a viszonyokat
nem ismerik, talán hihetetlennek is — szabad
legyen azonban e lapok hasábjain állításo-
mat beigazolni, tapasztalataimat leírni s szót
emelni azért, hogy a honpolgárnak, midőn
adóját lelkiismeretesen leróni akarja — Csák-
tornyán — mennyi kellemetlenségeket kell
kiállania hogy ezt megtehesse, sőt életve
szélyben is fogog.

A csáktornyai adóhivatal ugyanis a
Fő utcán a Mayer Salamon-féle emeletes
épület első emeletén van elhelyezve. A mint
az utcáról a kapun be akarjam menni, az
elivolt egy hosszú kocsni által teljesen torla-

szolva, melyről munkások három-négy ha-
talmas boroshordót eresztgettek le, befelé
hengergetve a kapu alá. Itt először türelme-
sen meg kellett várnom, míg a munkával
teljesen elkészültek, mert ha befurakodtam
volna a kapu alá, ki tettem volna magam-
mat annak az ig-nis e h-e-tő egyes szerencsét-
lenségnek, hogy egy 40—50 akós hordó
reám gurul s menten agyonzuz. — Ne-
gyed órai türelmes várakozás után nagy
nehezen s kabátom teljes elpiszkolásával
végre bejutottam a hordók tömkelege kö-
zött a kapu alatt lévő lépcső feljárathoz,
a hol újabb akadályok álltak utamat. Az
udvaron álló szekerekről ugyanis 8-10
ember vállakon teli buzás zsákokat emelve
lassankint haladtak fel a lépcsődőkn, hogy a
zsákokat a padlásra felhordják.

Itt ismét másik jó negyed órát kelle
türelmes várakozás közt eltöltenem s jobbra
balra való lökdösődést eltűrni, még ak-
kor is nagy nehezen s nagy tolokodás után
juthattam a lépcsőre, s azon abbéli rettegé-
sek közt, hogy egy teli zsákot a nyakam
közé ejtenek — az adóhivatal hivatalos he-
lyiségébe feljuthattam — a hol végre 3,
órai várakozás, lökdösés és tolokodás után
teljesítettem eme honpolgári kötelességemet.
Panaszom, melyet a kiállt kellemetlenségek
miatt a hivatalnok előtt tettem, sikertelen,
mert azoknak maguknak is ily kellemet-
lenségeket kell kiállaniok, hogy hivatalukba

be vagy abból kijöhessenek. A lejtás az
adóhivatalból a fentebb ecsetelték ismétlése,
volt hasonló kellemetlenségekkel életveszély-
lyel telve s idővesztéssel. Ennyi az én
tapasztalatom, s amint lejutottam, láttam a
kapu alatt még igen sok adót fizetni akarót,
kik hasonló nehézségek között igyekeznek
feljutni a hivatalos helyiségbe

Lejutván szerencsésen az utcára, elnéz-
tem szegényeknek jóindulatu törekvésemet
nem tudom, hánynak sikerült adóját lefi-
zetni.

Ez valóban csodálatos állapot, ilyen
hivatalnak, melynek annyi emberrel van
dolga, hol a pénz így forog s folyik az
állam kincstárába, ily helyen lenni absurdum.
Annak csendes s mindenki által könnyen
megközelíthető helyen kelle-e lenni, hogy ha
az állampolgár becsületesen teljesíteni akarja
kötelezettségét, az adófizetést, amely amugy
is elég súlyos teher, azt legalább lehesse, s
ne kelljen még e miatt is annyi kellemet-
lenséget s rettegést kiállania.

Fel-szóalásomnak a jövőben talán lesz
haszna s az illetékes felsőbb hatóság talán
segít a bajon, hogy az adóhivatalt alkal-
masabb helyre helyezze. Adja Isten.

FELELŐS SZERKESZTŐ

MARGITAI JOZSEF.

Főmunkatárs ZRINYI KÁROLY.

*) E rovat alatt közlötékért a felelősség a
beküldőt illeti. Szerk.

VII. TECAJ

VU ČAKOVCU OKTOBRA 19 ga 1890

BROI 42.

MEDJIMURJE

Urednička pisarna:
Činvali pišao, fraterska hiša, živo
na kondignaciji. — S urednikom
mođi je svaki dan govoriti med
11 i 12 vurom. — Sve pošiljke
štede se sadržaja novinah, naj-
je pošiljaju na ime Margitai
Jozsefa urednika vu Čakovcu.

Industrija:
Knjišara Fišeloh Filipova kam se
predplata i obnane pošiljaju.

Prodajna cena je:
Na celo leto 4 frt
Na pol leta 3 frt
Na četvrt leta 1 frt

Pojedini broj koštaju 10 kr.

Obnane se poleg pogodbe i fal
računaju.

na horvatskom i mađarskom jeziku izlazeći društveni znanstveni i povuđljivi list za puk.
Izlazi svaki tijeđen jedenkrat i to: vu svaku nedelju.

Škibeni glasnik: „Medjimurskoga podpomogajućega činovničkoga društva „Čakovečke šparksse“, „Medjimurske šparksse“, „Dobno-Medjimurske šparksse“
i „Podpomogajućega društva“ „Gornjo-Medjimurskoga kulturnoga društva“.

Spomenik aradskim mučenicom.

Sestoga oktobra odkrili su vu Aradu
spomenik onim trinajst mučenicom, koji
su ondi šestoga oktobra ljeta 1849, po
dovršenim taboru po odredbi taborskoga
(ratnoga) suda i po nalogu Feldeajgmajstra
Hajnaua dėlom streljani, dėlom obešeni
bili. Spomenik napravil je početkom po-
kojni kipar Huszár, a dogotovil ga je
Zala Gijura Odkrivanje obavilo se je s
velikom paradom Ovim povodom izdana
je i velika knjiga, vu kojih je napisana
historija onoga dneva i onda pogubljenih
vodjah. Ljudvik Tiszti opisal je on čin
ovak:

„Na 6 ga oktobra 1849. vu 5 i po
vure vu jutro započela se narodna trage-
dija streljanjem generalov Kissa, Lázárl
Desseffyja i Svedila. Obkoljeni bataljo-
nom pešcov soldatov išli su na mesto po-
gubljenja Vsi su bili jednako oblečeni
črnim atilom, črnimi hlačami i belimi ru-
kovicami. Gđa su se vu red postavili
soldati, prečitana je bila obsudjenikom
sentencija, taborskoga suda. — Vsaiki ob-
sudjenik general imal je svojeqa spoved-
nika. Šveidi general rekel je svojemu re-
dovniku patru Baroczu, koj je poleg
njega stal: „Častni otec! Ov križ vu
mojoj ruki, spomenek je od mojega oca;
nosil sam ga navék pri sebi i vu taboru.

Predajte ga mojemu sinu, prosim vas“
Ali za časopet ga je nazad vzel iz ruke.
veleći: „Ja hoćem s tim križom vu ruki
vumrići. Vzemite ga onda iz moje rake i
predajte ga mojemu sinu“

Ernest Kiss spričal se je svojemu
spovedniku zdihavajuć: „Siromaška moja
domovina! Vse je prepalo! Bož, kaštigaj
moje li hare!“ Desseffy stisnu li svo-
jemu spovedniku ruku, ter ga zaprosil
krepkim glasom, da bi predal njegovoj
gospoi oproštno pismo. — Lázár rekel je
patru Vinkleru: „Častni otec, ako me
dobro netrećuju kugle, nedajte da li se
dugo smrtjom boril, nego zamolite zapo-
vedajućega oficira, da da još jenkrat na
me streljati.“ Malo zatim je obavljeno
bilo streljanje. Vsi četiri generali poklek-
nuli su, gđa su vu njim oči zavezali; dal je
oficir znamenje sabljom, i začul se je
prasek puškah, — i tri su ležali mrtvi
vu travi — samo Kiss je još klečal.
Kugla ga je samo vu rame pogodila.
Hitro su pristupili dva soldati k njemu
ter su ga iz bliza strelili

Za tim došel je red na onih devet
generalov, koji su bili obsudjeni na galge.
Dopeljali su nje na prestor pred južna
vrata festunga. Prvi je pošel iz rešta
Nagy Šandor, zadnji Damjanić, kojega su
moralni zaradi slomljene (potrte) noge deti
na kola Damjanić sedel je s frajmanom,

kojega je za najbolšega prijatelja nazva.
Gđa su se genuli na polje, rekel je gene-
ral Leiningen svojemu evangeličkomu
svećeniku: „Ah kak je ljepo na slobod-
nom zraku!“ A njemu je opet rekel
svećenik: „Jo! Lepši je svét drugi, tam
gori ober oblakov! Za fertiaj vure došli
su na mesto pogubljenja, gđe je stalo
devet galgah General Vćeci, koj je za-
gledal galge rekel je: „Koj su nam pri-
redil takove galge?“ General Nagy Šan-
dor odgovoril mu je: „Pusti to prijatelj,
im bude najbolje.“ Svećenik se je poleg
njega plakal, n to mu je Nagy rekel:
„Moj dobri i častni otec, vćera ste me
batrivali, a denes se plaćete.“ — Dámjá-
nić je po celem putu pušil cigaru. Na
mestu pogubljenja rekel je Leiningen ge-
neral vsim redovnikom (svećenikom); „Na
skorom je konec vsemu Dajte da bumo
vsi skupa molili, ar smo vsi kršćeniki i
sini jednoga oca“ Po predanoj osudi
dal je general Vćeci zamoliti frajmana po
svojem spovedniku, da bi s obsudjenimi
čovečki baratal. Frajman je za to odg-
voril: „Častni otec, naj budu sigurni, ja
budem vjim jo volji vćimil“ Prvoga su
o bešili Pötenberga generala. Gđa su mu
telezje iz nog do li vze li, prebežal je on k
Dámjániću ogrli ga i išel je na galge. Zad-
njim su sledili Török, Lahner i Knezić.
Medtemoga pokleknu li Leiningen i na-
p'al na očigled pred galgami s plajbasom

na karticu papira pismo na svoju tovaršicu (venu) ovak: „Četiri već visju na galgah prid menom . . . za malo i vse bude prešlo . . . Budi zdrava!“ — Gjegjerno se podigle od galge Nagy Sandor, kriče: „Živila domovina!“ — Vezda je došel red na Leiningena. Gđa su mu skinuli lance, pregovoril je soldatom, da je ne istina, kaj su potvrdjavali da bil pri šturmi na Budim dal austrijske oficire iz potajnosti vmoriti. To je zlobno ogovarjanje (kleveta). Zatim je hitil škerlak na zemlju, podal je ruku još živim pajdašom i s'upil je pod galge. Tu je još rekel: „S Bogom pajdaši! Za malo časov budemo stali pred pravičnejšim sudcem, koj nas bude pravičnejše sudil.“ Damjanič je batrivel svojega svećenika, koj se nebi plakal; ar je i Jezuš Kristuš vumrl za istinu. Medtemtoga stupil je zapovednik eksekucije, major Tichy k Damjaniču, a Damjanič mu je rekel: „Čemu ljudi tak barbarski mučiti? Soldat nesme iskati praba i olova. Nego to vas veseli!“ Tichy je odgovoril onda ozbično: „Verujte mi gospodin general, vi bi drugič govorili, da znate, kaj ja vezda čutim Za Aulihom došel je na red Damjanič. Dok su ga pomagali iz kolah doli, vnožina soldatov se je plakalo. Pod galgami kušnul je svojega spovednika Sujanškoga vu celo, zaprosil je frajmana, da bi njegov br du šonal i zaviknul je: „Tužna moja Emilija! Živila domovina!“ i zavr il je. — Zadnji je bil grof Včeci.

I tak su dokončali žalostnim načinom svoj život iz ljubavi za slobodu naše mile domovine magjarske. Dika njim i vekivečni spomenek.

Priredil:

Glád Ferencz

ZABAVA.

Medved vu Prelogu.

II.

Drugi dan je pukel glas po celoj okolici od ovoga još nevidjenoga čuda, a na večer skoro nije bilo vu sali nčeta dobiti k predstavu; celi Prelog je nagraul v komediju. Iz okolice njih je mnogo došlo ovo čudo gđdat; iz Hodečan je došil g. Tkalsits s familijom, iz Kraljevca g. Kováčević g. Dobilo, g. Czar i g. Eselmayer; iz Gorčun je došla gospa Vinskica i g. Vizmáthy i vna druga gospoda, dapa e su se tizam iz Ludbrega dopelali g. Gyer i g. Kličekš toga čudnovatoga medveda gledat.

Predstava opet počne kak i prvi večer točno ob osmoj vuri. Danas je medved još vuč-nebi bil, nepregruantane umjetnosti je on danas izvadjal. Sve se je čudlo i zabezcknuo, ar ovak pametno živčiče nigdar jš ntko videl nije. Na koncu dap ču je ne samo Gigerl-marša nego i Rakoczy bez falinge na harmoniki od grul, dočim ga je njegov gazda na harfu spravljal, pleskanju od strani občinstva nije bilo ni konca ni kraja.

Po dovršenoj predstavi stupi mešter sa medvedom vu sredinu sale i potlakam bi se na mnogobrojnom pohodu bil zahvalil, oglašil sledeće: „Visoko poštuvano občinstvo! Za da budu i školska deca imala priliku ovoga osobitoga umetnika — medveda videti, čast mi je obznaniti, da zutra vu čet-

vrtak bulu dve predstave, i to: jedna po poldan ob tretjoj vuri za deca, a druga kak navadno ob osmoj vuri na večer. Zatim se on i medved občinstvu duboko naklone i otodu vu svoju sobu, koju meštar pilag navade odmah zaklene.

Četvrtak osvane — deca neimaju školu — hodaju okolo, te se samo spominaju od vučenoga medveda, kojega budu po poldan igli gledat. — Dođu do oštarije, glede na obloke gore, ar bi radi medveda videti. Čez oblok iz oštarije, proti farofu ravnč glede dva stranjski ali od medveda niti tora niti glasa. — Celi Prelog se samo od nigdar nevidjenog medveda spomina — samo gosponu Hajdnjaku i g. Glavini to nekak neile prav vu glavu, oni si to nikak neure protolačiti, kak bi jeden medved onak strašno spametno biti mogel: „Medved se more kopituti i plesati navčiti, ali da bi on reč človečansku raznel, da bi on karta poznal i prez falinge se kartal? — Em se već krat isti mi j zet v kartah pregleda“ — veli g. Hajdnjak — „pak se duže kartu nego ov medved — za mužku pak nečem niti govoriti, ar kak je ov medved včera Gigerl — i Rakoczy-Marša odigral, bolje ga niti le nyski cigani nesdigraju, ja neverujem da je to medved!“

„To bi se moralo pregledati dati“ vpadne mu v reč g. Glavina, „niti ja neverujem, da bi to medved bil, ar navadni medvedi nisu tak spametni, kak je ov.“

I ovak se je po Prelogu celi pred poldan prepiralo: jedni su rekli, da je pravi pravcati medved, a drugi opet, da je prepa metan za medveda.

Po poldan blizu tretje vure, kad se je već vekš broj dece i odraslih ljudih vu sali na predstavu sakupilo bilo, dođu dva varaki panduri k komodjašu, medveda su našli već gotovoga za predstavu vu sobi na stolcu sedečega, — oni komedjašu odmah poveju, da njim je od poglavarstva naloženo njegovoga medveda pregledati, ar se vu Prelogu sumnja, da bi to pravi medved bil. Kad je to medved začul, skoči iz stolca, zruži z lancem okolo vrata, pruži tacu na jednoga, pruži na drugoga, zamrma „hum hum“ na jednoga i drugoga; medved je navadno strašno jak, — prvi strah je pandure zadivil, oni skoče na stran. — Vu tom hipu je medved iz sobe na ganjku — po štegnah dole na dvoru, iz dvora na vullici. — On počme bežati gore proti svilari. Medved, koj osovec na dveh nogah beži i s lancem na vratu ruži pak na svakoga dela „hum hum“ — muži, žene deca puste se v beg, svaki beži vu bližnje dvorišće, da se spasi — Medved beži do svilare, tam obrne na levo vu vullicu — sve mu se vugible — on bež mimo Oraškovičeve hiže, pri kržu obrne na desno i beži jednako proti škarjaku — tu dobeži do Drave i skoči vu jedan pri obali privezani čun, odveže ga, vzeme veslo, sedne si na desku i vesla prek Drave. — Veslanju nije vučen i čun mu se na sredini Drave počme vrteti, k tomu još ide po Dravi iz Štajerske flos, dojde blizu njega — on je vu smrtnoj stski, — flosari se čude, vidčiči gde se medved sam vu čunu vozi — on kriči za pomoć — vu tom dojde flos do čuna, prehliti mu ga, a medved plumps vu Dravu — zgrabi se hitro za veslo na flosu i kajti su flosari već osvedočeni, da medved nemre za pomoć kričati, nego da to mora biti clovek, kojega je mozbit za kaštigu Big na pesoglavca obrnul, potegnu ga k sebi na flos. Tu si sad naš harmonikaš sleče stroju kožu i pripoveda flosarom svoju dogodovščinu.

Dok su vu Prelogu vu oštariji nad tim pripetčenjem svi glave zgubili i kajti prez pameti sim tam bludili, pobere hitro harfenista svoje novce, harfu i harmoniku te vu onoj smutnji pobegne i on vu na vulcu, obrne svoje korake ili bolje rekuč skoke na drugu stran proti Dubravi i beži na dušak do Cirkovljan, od onud ide korakom po selu i onda opet bežeč do Draškorca — i tak ide zmirom, izvan sela bežeč, a po selu lepom korakom, kak da se nikaj nije pripetilo, sve do Dubrave. — Tam odmah ide k Dravi za da se prek prepelja i z Medjimurja za naveke zkadi; — ali kak se preseneti, kad na Hirschlerovoj daščari zapazi svojega bivšega medveda prez medvedske uniforme, koj je baš on hip se s flosom dopeljal. — Tu so obodva pozirave, harmonikaš preda harfenisti njegovu medvedju kožu, a ov harmonikašu njegovu harmoniku, zatim si sednu polag jednog kupa desek na daščari i tam razdele novce, koje njim je vu Prelogu kroz tri dana „Entritt“ vu komediju donesel i kojih je bilo prek tri sto forinti.

Harfenista se sad na brodu odpelja prek Drave i otide s trbuhom za kruhom, a harmonikaš se odputi kroz Dubravu natrag vu Prelog. — Znal je dobro, da ga onde nitko poznal nebu, jer ga nitko drugič nije videl nego kajti medveda oblečenoga. Dojde anda vu Prelog i pri Oraškoviču v krčmi si sedne za stol; — tu se ljudi spominaju od včerašnje dogodovštine z medvedom, — on posluša, pak se čudi! — Kad su se malo vu dobru volju vzeli, nagovore ga, da im malo v harmoniku zaigra, on njim volju zvrži i zaigra Gigerl-marša. — Svi se čude — ar ov vandravec baš tak harmoniku igra, kak je on medved igral, koj je včera vušel. Podvore ga z jelom, dadu mu piti a konačno se vandravec stane, lepo im zahvali i odputuje vu Čakovec, gde mozbit i sad stoji pri kojem meštru vu delu.

Ako bi dragi čitatelj gde vu Čakovcu ili vu okolici slučajno nadošel na detiča, koj na harmoniku Gigerl-marša igra, slobodno ga na svoju odgovornost primi, jer je to si gurno on medved, koj je iz Preloga vušel (budu se ga sad svi bojali igrati — i ovak se mozbit jedankrat dotrgue ta odurna maškarada od maša.)

Emanuel Kollay

Kolači od slivah.

Vu hiži gospona sekretera Richberga bilo je velika uznemirenje. Gospa sekretarova bila je za predstojeće godovno jutro dva lepa kolača od slivah speči dala. Jeden tih kol čih bil je vu kuhinjskom ormaru zaklenjen, drugi pak bil je vu predsobi na gredenc položn. Vu jutro bilo je dođuše još jedno testo, ali niti jedincate slivice nje bilo na njem već.

Gospi sekretarovki bla je zgoda ne dosežati, i budući nje nikako mogla na to doč, kamo bi slivice nestale, okrenula se na izhodenje svoga muža po njegovom talentu, k na tetražnom sudcu.

Gosponu sekreteru pričini se ta stvar interesantna, i on sbere svu hižnu družbu, sastoječu od triju dece, hižne učiteljice, dviju služkinjah i slugu.

„Pre estne noći je vu mojoj hiži negdo s jednoga kolača od slivah, sve slivice spraznul! To je jedno počinjenje kradje! Ako je to koji od mojih ljudih počnil, to

nečini
ski u
zvat
vu n

je, t
pozn
seder
učite
su v

steče
se pa
ona s
lji; j
fali p
je se
zna.

„dese
k dor
pet n

zuči

C

stioni
forint
ne. P
podvo
zočnic
otvori
smeha
izpri
noga)

K

nike.
talja
leju i
Čena
za pol

P
skazal
protul
navade
ljepom
ali se
jesensk

nećini nikaj, nego, ako li je to koji straniški učini, onda sam prinužen policiju prizvati vu pomoć ar mi je prisutnost straže vu mojoj hiži nevugodna.*

Prslušanje gospona sekretera, započelo je, te je kuharica potlje nekog otezanja priznala jedno šest slivah, stumadli okolo sedem, svako dote osem do deset, hižna učiteljica pak sluga svaki po pet sliv, koje su vu kmici s kolača doli pojeli.

Gospa sekreterovku je nad takvom štěstijum pokudni govor držala; kad su se pak děca i ostali nazoćni odstranili, reče ona svomu muž, da posel još neje razumljiv; budući, je on doduše dokazal, da fali petdeset sliv, no na kola u pak da njih je šestdeset i pet bilo, to ona za stalno zna.

„No, vmiři se, serdašće“ reče sekreter, „deset sam jih ja večera, gda sam od kluba k domu došel još pojel, i tak njih samo pet nerazložanih fali!“

„No,“ zovne gospa sekreterovka otezući vu neprilici, „te vzimam jana se!“

Opravdanje jednoga dijaka,

Bigatellnomu sudu obtuži neki gostioničar jednoga dijaka zbog duga od 10 forinti. Tužitelj dojde k sudu, a obtuzenik ne. Pod razpravom dojde vu salu jeden podvornik, i preda sudcu, koji je ravno nazoćnim osudu nalagal, jedno pismo. Sudcc otvori kovertu, čita, te se nenore od smēha zadržati. To je bilo jedno zebzano izpri sjuo pismo „kontumaci-anoga“ (oglušnoga) te je glesilo ovak :

Priviput vu mom življenju
K sudu denes sam pozvan,
Čovek, koj mi dal je jelu,
Zatužil me brez zadžuv.

Platil bi mu rad ja sve,
Al' žalosti i penec nemam.
K tomu druge još neprilike,
Podplati suplji mi čizmam

Pri šoštaru su mi od večera,
Daj se k sudu postaviti;
Te tu stvar znajuć zevsema
Ipak termina ne sdžvi.

Tak sedim, dojtj nemogav,
Te prem kontumaciran sam
Rešenja se već nenadjav,
Ipak zato umoljavam.

KAJ JE NOVOGA ?

— Prosimo poštvane naše predplatnike, naj nam na početku zadnjega ferialja predplatne zaostatke po pošti pošleju i predplate za novi ferial ponoviju. Cēna naših novin je : za jeden ferial 1 frt. za pol leta 2 frt.

Prvi sneg

Premenljivo na'e vrēme se je opet ukazalo. Ok'ober je tak počel, kak da bi protuljetje bilo, samo si čovek kakti iz navade obleče jesenskoga kaputa. Tomu ljepomu vrēmenu bilo je za 24 vure kraj, ali se je opet za 24 vure premenilo vu jesensko vrēme. Pred nekojimi dnevi je

bilo kakti protuljetno vrēme, a vezda je pak negnjeno na zimu. Iz Sepevárálja nam pišeju, da je tam jeden čli dan snēg išel. Okolica zgledi kak k božiću.

Jeden muž, četiri zene.

Kanižki kraljevski sudbeni stol ob-sudil je bivšega varaškoga lugara a poslje konduktera na željeznici Raisz Lajoša na pet ljet rešta, zaradi vnožozenstva. Četirim ženam je pred oltarom prisegnul vekivečno vernost. Jedna od ovih je već yumrla, nego tri su došle na sud. Jedna je dopeljala sehom i 16 ljet staroga sina, koj je još ne videl svojega otea

Obernenje na kršćansku veru.

Ne zdavnja prešel je jeden muhamedanc (turčin) na katoličku veru i odpultoval je vu Ameriku. Vezda pak pišeju iz Serajeva, da je jedna služkinja (deka) imenom Uzeifa Delchmetović mohamedanka mlada puca dobila volju na kršćansku veru prejtj. Nez'avnja isa je v klošter k patrom franciškanom i prosila je da bi ju prijeli vu kršćansku veru. Šest patrov išlo je znjom k nadbiškupu, samo se po sebi razumeva, da je ljudstvo, kak je zgledalo 6 fratrov s jednom puem iti se pobunilo. To su zeznali i njezina rod bina i taki su prosili, da bi njim predali nju; ar je tobož malodobna. Medtemtoga poleg vse pravde puca je rekla, da ona nije od nikoga pretrucana to vćiniti, već ona sama hoće. Nadbiškop ju je vezda dal k jednoj dobroj hiži i obečal, da bu imel brigu na nju, da ju nebu rodbina skon ala.

Stra no prebudjenje.

Vu rakoš čabaiskoj cigleni (fabriki) iz med ostalih težakov, i el je jeden, pokedob nije kvartira imal — na sēno spal. Nekoliko dnevoj spal je svojom ženom i dvojom dec m na kupcu sēna; ali negdo iz preksije ili pak iz nazloba vužgal je po noci sēno. Zbudili su se istom onda gda su već bili čisto osmodjeni. Žena je zgorela a i deca s oteom su dobile velike rane, tak, da su ga morali odneti vu spital.

Živo zakopani.

Iz Napolja do li su strašni glasi. Do la su pisma i tužbe tam k sudu, da je vu kloštru najvećše nečovje nosti moći najti. I la je konišija to gledat, s velikom mukom komaj su došli nuter. Ali glej čuda! Vu kloštru našli su 16 opatie vu najvećšoj nevolji. Zbog pomenjkanja hrane, tēlo jim je komaj za spoznati. — samo kost i koža a još k tomu od nevoje su čisto podvljale. Jedna je već 81 ljeta stara, a jedna mlada opet, o-obite ljepa, predana je tak j nuter na doživotni rešt. — Poglavarstvo je taki odpustilo vse i klštra dotrglo. Tim više moći si je misljiti na vsakoake krvoćnoćni i nespolobšćime, ar je ve 400 ljet, kak stoji kloštera niti jeden človek kloštra pohodil.

Vumrl je

Gospodin Baron Kuezevich Konstantin bivši oficir i zemeljski gospon vu Strigovi vumrl je 9 ga o. m. vu Turnič. (Horvatski oisrg). Pokojni ivel je 48 letah. Naj počiva vu miru!

Nova željeznica.

Čakovec-Egerszeg-Uksska željeznica

buće se zutra prek dala občinstvu za hasnavanje. Denešnji den bude ju sam minister Baross odprl, koj bude se s prvim vlakom peljal iz Ukka vu Egerszeg, iz Egerszega vu Čakovec. Vu Čakovec došel bude ob 6 vuri večer, gde bude kr. preparandija i željeznička postaja okinčena i razavetljena. Od zutra počemši se more svaki voziti. Plaća se od Čakovca do

Kri tófalu II. razr. 15 kr. III. razr. 10 kr.

M-Szerdahely	22	15
A.-lendva	50	30
Rédcics	1 frt	60
Egerszeg	2 frt 50 kr	1 frt 50
S-Ivan	2	50
Ukk	4	2

i tak dalje. Nazad se takaj bude tuliko plaćalo.

Iz Čakovca bu nova željeznica isla proti Lendavi vu jutro ob 5 vuri i 33 min. i odvećar ob 4 vuri i 36 min. Vu Čakovec bude doš'ar jutro ob 11 vuri i večer ob 10 vur i 5 minuti.

Nekaj za kratek čas.

1.

Imal je jeden gospon sokača. K tomu sokaču dohadjal je njegov prijatelj, koji je vsaki put, kada je došel, nekaj iz kuhnje odnesel. Jeden petek vkral je veliku ribu vu kuhnji, a da to nebude nigdo videl, zpravil ju je pod kaput. Ribi je višel rep izpod kaputa. Na vratih ga je zestal gospon, pak videći kak je nespretno ribu skrill, rekel : Drugi put vzemite ili krajšu ribu, ili dugši kaput.

2.

Žena : Jeli ti na me misliš, gda moliš ?

Muž : Mislim, i to vno go krat.

Žena : Hvala ti ljepa, dragi moj Muki. Pak gda ti misliš na me ?

Mož : Mislim vsigdar gda molim „otec naš,“ i to pri onih rećih gde se veli : „i oslobodi nas od zla.“

3.

Kad su deca vu školu išla, sanjkala su se na ledu. Jeden dečec, komu je bilo ime Adam, sanjkal se je, opal je i nosa si je razbil. Druga deca su toga svojega pajdaša s raztućenim nosom dimo odpelali i dok su nazal vu školu došli, bil je gospon navučitelj već vu školi. Prav kad su deca vu školu stupila, pital je navučitelj jednoga dijaka iz biblije :

Kak je Adam prepal ?

Jeden dečec, koj je baš vu onom hipu vu školu došel, odgovoril je taki na pitanje ovak : „Tak, da mu je Horvatov Vanček na ledu nogu podmeknul.“

4.

Sudcc : „Ej osel, im sam ja vam rekel, kaj bi se taki za mojim podpisom

vi poudpisali, a vi ste se čisto vu kutu poudpisali.*

Muž: »Prosim ponizno gospodina sudca, ja sam se holt tak blizu njihovoga imena ufal poudpisati.«

5.

Gost: »No Lizika, jeli sam ja njim već dal jednoga kučca?»

Kelnjerica: »O jesu, jesu dali i dva kušce već, ali tringelada mi još nisu dali.«

6.

Nekoj gospodar dobil je od svojeja pijateljca vedro vina, najbolše fele. Da bi ga bolje začuval za svoju bradu, zapčcatil je lagva. — Sluga, koj je to videl, pčvrita lagva i narzije se te božje kaplčice do volje. — Za kratak čas došel je gospodar da odprčcati lagve, da vino košta; ali se začudil, gđa je opazil, da akoprem je lagve zapčcateni, pe at čeli, a vino pak ipak fali. »Pogledni doli, motri je lagve prevrtn, rekla mu je žena.« »Ti hurma nekakva, izdere se muž na nju, im ga dolji ne falji, nego samo gorl.«

7.

Ispan: Ako ova suša još dože bude trpela, počkala budu vsa marha.

Bros: Bog samo naj njih občuva, gopson ispan.

8.

Muž: Prosim ponizno gospodina sudca, ja bi se rad razpital s mojom ženom,

Sudec: A zakaj?

Muž: »Zato prosim ponizno, ar mi žena preveč pije žganicu i tak je navek pijana.«

Sudec: Hm — pak se ti na to tužiš koj si svaki dan pijan?

Muž prav zato — ar jeden mora pri hći trezen biti.

NYILTTÉR *)

Farbige Seidenstoffe von 60 kr. bis fl. 11.65 per Meter — glatt und gemustert (circa 180 versch. Qualität.) — versendet rohen- und stückweise porto- und zollfrei das Fabrik-Dépot G. Henneberg (K. u. K. Hofflieferant), Zürich Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. Porto.

*) E rovat alatt közlöltekért felelősséget nem vállal a szerkesztő.

LOTÉRIJA. Bpest 12. oktobra 1890. **64 39 66 76 68**

»The Gresham«

Pri »The Gresham« zvanom london skom družtvu (vu Čukovcu je upravničtvo pri Graneru stacunar), je moči život osigurati. Tojest plati, gdo si hoče život osigurati, po letu veku ili menjšu svotu i to poleg toga, kak je gdo star i kak svotu hoče da dobi, pak ako bi vumil, herbom imenuto družtvo zplati onu svotu, na koju je bil isti osiguren, ili ako doživi p. pr. 15—20 let, njemu čaju istu svotu vu ruke. Tak je moči život ženskah i decah osigurati. Ovo družtvo ma svoje glavno upravničtvo vu Budapeštu.

Gabonávrak. — Cena žitka.

I m.-mázsa. — I m.-cent.		frt	kr.
Buza	Pšenica	7	—
Zab	Zob	6	— 25
Rozs	Hrů	5	— 50 6
Kukoricza	Kuruza	5	— 80
Arpa	Ječmen	6	— 6 50
Fehér bab	Grah beli	7	— 25
Sárga »	» žuti	6	— 25
Vegyés »	» zmėsán	5	— 40

Vasuti **menetrend.**
CSAKTORNYÁN.

Indul	Napszaka	Orán	Perz	Idő	Gyors pósta- és vegyesvon
Pragerhof felé	Reggel	6 26	Prágai	postav	
"	Délután	4 13	"	"	"
"	Éjjel	1 14	"	gyorsv.	"
Kanizsa felé	Reggel	6	Bpesti	"	"
"	Délben	11 55	"	postav.	"
"	Éjjel	10 26	"	"	"
Zágrábba	Reggel	7 10	"	vegyesv.	"
"	Délután	4 36	"	"	"
Varazsdig	Este	10 31	"	"	"
Pragerhof felől	Regge	4 49	Prágai	gyorsv.	"
"	Délben	11 27	"	postav.	"
"	Éjjel	9 58	"	"	"
Kanizsa felől	Reggel	6 36	Bpesti	"	"
"	Délután	4 17	"	"	"
"	Éjjel	1 29	"	gyors v.	"
Varazsdig	Reggel	4 47	"	vegyesv.	"
Zágrárból	Déléltől	11 27	"	"	"
"	Este	9 12	"	"	"

ODGOVORNI UREDNIK:
MARGITAI JOSEF.

Hirdetések.

3254 tkvi szám 890.

Arverést hirdmény kivonat.

A csáktornyai kir. jbiróság mint tkvi hatóság részéről közhírré tétetik miszerint Borkovits József végrehajtató fereczeghy lakosnak Vertarits Lőrincz merhátovezi lakos végrehajtást szenvedők ellen 164 frt 68 kr. tőke s járuléka iránti végrehajtási ügyében a nkanizsai kir. törvényszék területéhez tartozó csáktornyai kir. jbiróság területén levő VII. hegykerületi községben levő 146 tk. 446 hrsz. a. ingatlanak 1/3 része s ahhoz tartozó legelő illetmény 1/3 része 520 frt becsértékben; a VII. hegykerületi 749 tk. 448 hrsz. a. ingatlanak 2/3 része 112 ftra becsült ingatlanok s tartozékai 1890. évi november hó 6-án d. u. 3 óraker a VII. hegykerületi község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatul fognak.

Az árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok kikiáltási áranak 10 százalékát készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. § ábar előirt óvadékképes papírban a kiküldött kezéhez letenni, a többi feltételek a bíróságnál megtekinthetők.

Kelt Csáktornyán a kir. jbiróság mint tkvi hatóságnál 1890. évi augusztus hó 26-ik napján. 689.

1853 tkvi szám 890. julius 27-én.

Arverési hirdmény.

A letenyei kir. jbiróság, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Kersvez Vincze és Blagun Jakab hodosáni lakosoknak Barics Mátyás és Barics István mint néhai Barics Ferenczné szül. Svenda Klára örökösai és Svenda Mihály özvegye szül. Stefók Anna hodosáni lakosok elleni 38 frt tőke, ennek 1882. évi szeptember 8-tól járó 6 % os kamatai, 24 frt 05 kr. per, 7 frt végrehajtási, 8 frt 75 kr. ezuttali költségek iránti végrehajtási ügyében a nagykanizsai kir. törvényszék (a letenyei kir. jbiróság) területén fekvő rátkai 443. sztkjvben A. 483 hrsz. a. fele részben Svenda Klára ülető s 340 ftra becsült váltáság kötelezettség ingatlan, mégis a rátkai 414 sztkjvben A. 484 hrsz. a. ingatlanra 340 ftra becsült váltáság kötelezettség ingatlan rátkai község bíróság házánál 1890. évi november hó 5-én d. e. 10 óraker Dr. Bárdi György csáktornyai lakos, felperesi ügyvéd vagy helyettese közzbenjöttével megtartandó nyilvános árverés eladatul fognak.

Kikiáltási ár a fentebb kített becsár. Árverezni kívánók ta toznak a becsár 10 százalékát készpénzben vagy óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni Kelt Letenyén. a kir. jbiróság mint tkvi hatóságnál. 1890. évi julius hó 28-ik napján. 688.

3537 tkvi szám 90

Arverési hirdményi kivonat.

A csáktornyai kir. jbiróság, mint tkvi hatóság közhírré teszi hogy a csáktornyai takarékpénztár végrehajtónak Varga Ferenc és neje Kosznár Anna Zalaújvári lakos végrehajtást szenvedők elleni 125 frt tőke követelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a nkanizsai kir. törvényszék (a csáktornyai kir. jbiróság) területén levő prbiszlávecei 240 tk. 39/2 hrsz. a. 20 ftra 39/5 hrsz. a. 26 ftra; 242/b hrsz. a. 10 ftra; 302/b 50 ftra; 346/a hrsz. a. 46 fit továbbá a prbiszlávecei 239 tk. 39/4 hrsz. a. 186 ftra; 39/1 hrsz. a. 20 ftra 242/a hrsz. a. 105 ftra; 302/a hrsz. a. 50 ftra; 346/b hrsz. a. 46 ftra; 410/1 hrsz. a. 101 ftra becsült ingatlanok, még a prbiszlávecei 239 tkjvben felvett ingatlanokhoz tartozó legelő és erdő illetmény 2 ft becsértékben, és a 240 tkjvben felvett ingatlanokhoz tartozó legelő és erdő illetményre 40 fit becsértékben az árverés ezenel megálpított kikiáltási áran elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1890. évi november hó 8-án d. u. 3 óraker a prbiszlávecei község bíró házáál megtartandó nyilvános árverésen a megálpított kikiáltási áron alul is eladatul fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 % át készpénzben vagy az 1881. LX. t.-cz. 42 § ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelt 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. § értelmében a hánapénznek a bíróságnál eltelegetes elkely zéséről kállított szabályszerű elismerőnyvt átszorgáltatni.

Kelt Csáktornyán 1890. évi augusztus hó 28-ik napján.

A csáktornyai kir. jbiróság mint tkvi hatóság. 690.